

עמ"ת (ירושלים) 74611-03-25 - מחמד שואהנה נ' מדינת ישראל

עמ"ת (ירושלים) 74611-03-25 - מחמד שואהנה נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עמ"ת (ירושלים) 74611-03-25

מחמד שואהנה

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[06.04.2025]

בפני כב' השופט א' דראל, סגן נשיא

ע"י עו"ד לאה צמל

ע"י עו"ד הילה שושני

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' איתן) מיום 20.3.2025 בתיק מ"ת 40598-03-25,

בגדרה הוארך מעצר הבית שבו נתון העורר עד לתום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין - לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק

הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. לפי תיאור העובדות שבכתב האישום ביום 8.3.2025 נהג העורר ברכב והסיע תושב

שטחים מצפון הארץ (באזור יקנעם) ועד למעבר רחל בירושלים. לצד כתב האישום התבקשה הארכת תנאי השחרור

שנקבעו בהחלט הקודמת שכללו מעצר בית, התייצבות לחקירה ומשפט תוך העמדת בטוחות.

ביום 20.3.2025 התקיים דיון שבו טענו הצדדים את טענותיהם. בתום הדיון קיבל בית משפט קמא את בקשת

המשיבה. בית המשפט ציין בהחלטתו כי אין מחלוקת על העובדות המפורטות בכתב האישום, והפנה לטענות באת כוח

העורר כי לא היה מודע לכך שהנוסע הוא תושב זר. נוסף על כך, לאחר בחינת חומר הראיות מצא בית המשפט כי

הגרסה שמסר העורר אינה גרסת אמת, והפנה לטענותיה של המשיבה בדבר חומרת העבירה בתקופה ביטחונית

רגישה.

בית המשפט קבע אפוא כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירה וכי לא ניתן לקבוע כי חלה אחת משתי ההגנות.

על יסוד מסקנה זו, החליט בית המשפט שלא להקל בתנאים שנקבעו והורה על שהותו של העורר במעצר בית מלא

עד לתום ההליכים.

מכאן הערר שלפני. באת כוח העורר שבה על הטענות הנוגעות לחוסר מודעות העורר לכך שהנוסע הוא תושב האזור ולתחולת ההגנה, וכן מציינת כי אין מדובר במי שהכניס תושב האזור לישראל אלא במי שהסיע אותו בישראל, הסיע תושב אחד בלבד, ואין לו כל עבר פלילי. היא ביקשה לאפשר את יציאתו לעבודה בפיקוח המעסיק. בהקשר לכך הוסיפה באת כוח העורר כי ישיבת ההקראה נקבעה ליום 22.10.2025. לדיון עצמו התייצבו המעסיק והעורר ושניהם נחקרו על ידי בית המשפט.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי אין לתת אמון בעורר נוכח הגרסה השקרית שנתן, שאותה תיקן רק לאחר שהוצגו לפניו מצלמות אבטחה. היא הדגישה את המצב הביטחוני ואת המסוכנות הנובעת מהסעת שוהים בלתי חוקיים.

לאחר עיון בתיק החקירה ובטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי, בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, ניתן לקבל את הערר באופן חלקי, כך שתתאפשר יציאת העורר לעבודה, בפיקוח, תוך פסילתו מלנהוג. בכך ניתן יהיה לתת מענה למסוכנות הנשקפת ממנו בדרך שתכלול פגיעה מתונה יותר בחירותו וביכולתו לעבוד. אני נכון להניח כקביעת בית משפט קמא וכטענת המשיבה כי גרסתו של העורר הייתה מוקשית, אך איני סבור כי יש בכך כדי להביא לדחיית הערר מטעם זה.

כפי שצינתי לעיל מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי כלל. ההסעה בה מדובר היא במדרג הנמוך יחסית של העבירות שכן מדובר בהסעת אדם אחד, ובתוך ישראל ולא מהאזור לישראל. לצד זאת, אציין את התרשמותי החיובית מהמפקח המוצע ואת יכולתו לפקח על העורר. התרשמות זו הביאה למסקנה כי ניתן לתת בו אמון ולאפשר את היציאה לעבודה.

בנוסף, בהינתן כי מדובר בעבירה שבוצעה על רקע נהיגה ברכב ייפסל המשיב מלנהוג עד לתום ההליכים, ובכך לא יעמוד לרשותו האמצעי הנדרש לביצוע העבירה.

על יסוד האמור אני מקבל את הערר במובן זה שתתאפשר יציאת העורר לעבודה בין השעות 06:00 ל-19:00 בתנאים הבאים:

א. היציאה לעבודה תיעשה בלווית מר איוב עבד חליל (להלן: המפקח). משך כל שעות העבודה, בדרך אליה ובדרך החזרה, יישמר קשר עין בין המפקח לבין העורר. אם המפקח לא יוכל לקיים את התנאי האמור, יישאר העורר בבית. הנסיעה תיעשה ישירות לעבודה ובחזרה ללא תחנות ביניים.

ב. ההיתר ליציאה לעבודה מוגבל לעבודה בראש הנקרה. בטרם היציאה יש להעביר למשיבה פרטי מקום העבודה בכדי לאפשר בקרה אם המשיבה תרצה בכך. עבודה במקום עבודה אחר תותנה במסירת הודעה על מקום העבודה והכתובת המדויקת 72 שעות מראש.

ג. רישיון הנהיגה של העורר ייפסל עד לתום ההליכים. על העורר להפקיד את רישיון הנהיגה שלו בתחנת המשטרה הקרובה למקום מגוריו ורק לאחר ההפקדה יוכל לצאת לעבודה.

להבטחת העמידה בתנאים יופקד סכום נוסף של 10,000 ₪. אם המפקח לא חתם על כתב ערבות יחתום על כתב ערבות בסכום של 5,000 ₪.

המזכירות תשלח את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"ה, 06 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.